

L'HOMOSEXUALITAT AL CINE NEGRE DE POSTGUERRA

Leopold Estapé

Expert en història dels col·lectius LGBTBI

Després del cody Hays i la Segona Guerra mundial, l'homosexualitat al cine va quedar relegada a l'àmbit de la marginalitat. Gais i lesbianes sols podien ser els malvats.

El codi Hays va ser un reglament privat de producció cinematogràfic que determinava, amb una sèrie de regles restrictives que es podia veure en pantalla i que no a les produccions nord-americanes. El seu autor va ser un mediocre i gris polític republicà anomenat William Hays. Des del 1934 fins a

1967 va ser un sistema real de censura sobre la producció cinematogràfica. Imposava normes morals i atacava durament qualsevol forma de representació de l'homosexualitat.

A la postguerra va ser el neorealisme italià el primer a presentar l'homosexualitat de forma negativa. Aquest va intentar exagerar la maldat dels nazis afegint als perfils dels seus personatges tics i referències clarament homosexuals i efeminades. El nazisme no solament era dolent pels crims comesos,

a més eren uns sàdics homosexuals, amants de pràctiques recaragolades i masoquistes.

Un dels grans films de la postguerra és sens dubte "Roma Città Aperta", obra mestra de Roberto Rossellini de 1945. L'autor ens presenta el capellà com un exemple de la bondat humana i el compromís de lluita contra el feixisme, curiosament era membre d'una institució amb bona la relació amb el règim de Mussolini. En canvi a l'oficial austríac exagera els seus gestos amb un evident amanerament, suggerint una possible homosexualitat, un ésser amoral com ho són les dones col·laboracionistes, tampoc aquí fugim de mostrar el lesbianisme d'una d'elles. L'homosexualitat era una conducta denigrant, caracteritzar el dolent com a tal exagerava els seus trets negatius. El mateix Visconti ho va utilitzar a algun dels seus films.

El cinema negre també va optar per presentar als dolents com perversos homosexuals o efeminats, formaven part d'una societat decadent i corrompuda. L'homosexual pot ser elegant, amanerat, amant de la bona vida; una targeta perfumada o un gest efeminat el delatarà. Era culpable de la seva sexualitat i de la seva vida depravada,

L'homosexualitat era una conducta denigrant, caracteritzar el dolent com a tal exagerava els seus trets negatius

El cinema negre també va optar per presentar als dolents com perversos homosexuals o efeminats, formaven part d'una societat decadent i corrompuda.

la qual cosa el portava a la mort en la majoria de les ocasions.

El personatge de Waldo a "Laura" és un clar exemple d'això. A través del pla que se'ns mostra al principi del film, descobrim una estada perfectament ordenada, ensenya que a Waldo li agrada l'art, la roba i el bon vi. En un món on regna una certa incultura, amb la presència fins i tot d'un prostitut masculí, Vicent Price, el refinat columnista homosexual és l'assassí.

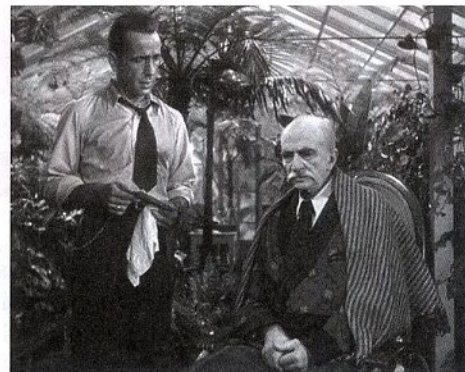
La motera Mercedes McCambridge a *Touch of Evil* (*Sed de mal*) encarna l'estereotip de la sàdica maldat, lèsbica. Aquest personatge apareixerà en altres films, sempre de negre, sempre amargada, sempre plena d'odi.

Però no sempre apareix en negatiu, un exemple és el film "El Somni Etern" (1946) dirigit per Howard Hawks i interpretat per Humphrey Bogart i

La motera Mercedes McCambridge a *Touch of Evil* (*Sed de mal*) encarna l'estereotip de la sàdica maldat, lèsbica. El personatge és repetirà a altres films.

Lauren Bacall. En una de les primeres escenes Philip Marlowe visita al general Sternwood, aquest rep als homes a l'hivernacle, li encanta veure'ls suar bevent conyac.

El general contracta al detectiu amb el pretext d'investigar el xantatge a una de les seves filles; aviat Marlowe s'adonarà que el que en realitat li preocupa és la desaparició del seu "musculós" acompanyant. Vivian (Lauren Bacall serà l'encarregada d'assenyalar, amb cert menyspreu, que el seu pare està més interessat a saber què li va passar al seu "acompanyant" que va desaparèixer misteriosament. Marlowe segueix investigant i es troba amb un llibreter traficant de pornografia. Més endavant apareix el seu cadàver que immediata-

3

1. Roma ciutat oberta. Oficial austriac i dona col·laboracionista.
2. Waldo, "Laura".
3. El somni etern, General Sternwood.
4. Cairo (Peter Lorre) Halcón Maltés.

4

ment torna a desaparèixer. Quan al final reapareix, un jove ha adornat el seu llit amb espelmes i flors. No és ni el seu fill, ni un familiar, és el seu amant.

A *The Maltese Falcon* (1941), John Huston va afegir la seva signatura a una de les millors novel·les de Dashiell Hammet. Com en "El Somni Etern" l'homosexualitat apareix de forma més o menys evident. Per al personatge de Cairo, Huston afegeix una referència que apareix a "Adéu Nina" de Chandler, on un advocat amb molta ploma apareix amb una targeta molt perfumada. Peter Lorre, habituat a aquests personatges, no deixarà dubtes sobre la seva orientació sexual.

Però Huston va més enllà, "Fat man" (el gros) té un guardaespalles a qui "estima com un fill", al qual Sam Spade li farà ironies sobre la mida de les seves pistoles. Huston assenyala segurament que en realitat es tracta d'un "chaperó" amb armes que no sap utilitzar.

La història de Leopold i Loeb ha estat portada diverses vegades al cinema. La història dels dos amants assassins va fascinar en una indústria on l'homosexualitat només podia aparèixer de forma molt negativa. *Compulsión* (1956) o *La Soga* (1948) són dos dels sis cops que el cine ha tractat el tema.

En el fons recordeu, és cine: fet del material amb què estan fets els somnis.